

kommissorium, hvis man vil kalde det sådan, eller den ramme, hans opgave skal ligge inden for. Og det er det, der er gentaget i dagsordenen. Ingen er uvidende om det, og ingen har sat spørgsmålstegn ved det.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at ingen skal være i tvivl om, at vi synes, at de patienter, der er kommet i denne ulykkelige situation – med eller uden cement – har det vanskeligt, har været igennem mange prøvelser og har fået en ringere situation. En vellykket operation er naturligvis langt bedre end to, tre og fire. Jo flere operationer, jo større chancer er der for, at resultatet ikke bliver det bedst mulige.

Så siger fru Kirsten Jacobsen, at patienterne ikke har nogen rettigheder. Jo, de har! Og fru Kirsten Jacobsen siger også, at de ikke får ret. Jeg ved ikke, om fru Kirsten Jacobsen mener, at vi skal vurdere alle sager fagligt og retligt her i Folketinget. Det mener jeg ikke vi skal, og derfor har vi lavet ankesystemer, hvor man kan få en retlig og faglig vurdering, og hvor der kan tages stilling til sagerne. Det kan faktisk ikke være anderledes.

Så vil jeg også lige skyde ind her, at der også fra regeringens side er kommet en forbedring på finansloven, specielt på dette område. Bundgrænsen på 20.000 kr. på patientforsikringsordningen ændres til 10.000 kr.

Selvfølgelig siger jeg ikke noget om hverken cementerede eller ucementerede hofter. Jeg siger heller ikke noget om længder på proteser eller andre mærkværdige ting, for jeg er ikke fagmand, jeg er ikke videnskabsmand. Jeg skal heller ikke være det, men jeg skal tage stilling til, om patienter skal behandles ordentligt og anstændigt.

Her. Bruno Jerup spørger, hvorfor der ikke står noget om Erhvervsfremme Styrelsen i vores dagsorden. Det gør der faktisk. Der står, at Sundhedsministeriet vil yde bistand til belysning af sagen gennem andre myndigheder. Vi kunne have skrevet Erhvervsfremme Styrelsen, men så havde vi begrænset Lars Nordskov Nielsens muligheder. Hvis Lars Nordskov Nielsen har lyst til at spørge andre styrelser eller hvad som helst, skal han have lov til at se sager fra enhver myndighed.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Fru Hanne Andersen besvarede ikke mit konkrete spørgsmål. Jeg spurgte: Hvorfor omfatter Nordskov Nielsens undersøgelse kun Boneloc-sagen og ikke sagen om de ucementerede hofter? Skal disse mange mennesker sidde og se på, at en gruppe patienter får deres sag undersøgt, og at Sundhedsstyrelsens rolle bliver undersøgt, hvorimod deres egen sag ikke er vigtig nok for regeringen?

Og så vil jeg gerne sige til fru Hanne Andersen, at efter de almindelige regler er det normalt sådan, at det er skadevolderen, der skal betale skaden. Skadevolderen i denne sag er først og fremmest dette Folketing, som ikke har vedtaget et nødvendigt regelsæt, der kunne forhindre, at de operationer blev fortsat på et så stort antal patienter, og derfor er det også dette Folketings pligt at rydde op i den fortid, der ligger før 1992. Det burde selv Socialdemokratiet være enig i.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg er enig med fru Hanne Andersen i, at man godt kan læse den sætning sådan, at sagen kan belyses gennem andre myndigheder. Men nu er det faktisk sådan, at Erhvervsfremme Styrelsen ikke bare er én blandt mange andre i denne sag. Den er faktisk et af de væsentlige elementer sammen med Sundhedsstyrelsen med hensyn til det, der er foregået. Der kunne selvfølgelig også godt have stået andre myndigheder. Men derfor synes jeg alligevel, det er for let at slippe udenom på den måde, men det er da i orden. Vi går ud fra, at debatten her også bliver hørt af nogle af dem, der skal arbejde med tingene, så de ved, at de indgår i arbejdet.

En anden ting, jeg vil spørge fru Hanne Andersen om, er: Får det nogen konsekvenser for Socialdemokratiets stilling, hvis konklusionerne af den undersøgelse viser, at det er sådan – og det er faktisk min indstilling – at det i høj grad er systemets fejl? Fru Kirsten Jacobsen siger, at det er Folketingets skyld, men i hvert fald kan man sige, at det er Sundhedsstyrelsens, Erhvervsfremme Styrelsens og i den sammenhæng selvfølgelig også de respektive ministres problem, og at det er deres bord. Hvis det viser sig, at det faktisk forholder sig sådan, får det så konsekvenser for Socialdemokratiets indstilling til, hvad man skal gøre i sagen, f.eks. lade loven om patienterstatning gælde før den 1. juli 1992?